

мждъръ. Той ще знае вече, какъ да управлява своя народъ, какъ да го направи щастливъ.

— Господъ те е пратилъ тука да помогнешъ на тѣзи деца, а насъ доведе — отъ тебе да се научимъ. — Хайде, добро момиче, ние ще вземемъ децата и ще отидемъ въ града, — каза царътъ и взе на ръце най-голѣмото дете. Прислужникътъ взе срѣдното, а момичето — най-малкото. Тѣй стигнаха въ града.

Скоро царътъ се ожени за доброто младо момиче, което стана неговъ най-добъръ съветникъ. Тритѣ сирачета израстнаха заедно съ царскитѣ деца. А народътъ бѣ доволенъ и щастливъ, мждро управляванъ отъ царя съ вълшебния прѣстенъ.

ЕВДОКИЯ ОБРЪШКОВА

ПРЕДЪ Пролѣтъ

Завръщамъ се отъ планината
въ единъ прекрасенъ, ведъръ день,
и златно слънце въ небесата
посипва снопъ лжчи надъ менъ.

По пжтя, пѣсчливъ и тѣсенъ,
вървя надолу съ духъ крилатъ
и дишамъ въздухъ, чистъ и прѣсенъ,
и гледамъ свѣтналия градъ.

А всрѣдъ полянка и на припекъ,
като любимъ и скжпъ другаръ,
съ усмивка сякашъ ме повиква
разцвѣвналъ, росенъ минзухаръ.

И струва ми се, че на воля
звѣни край мене таенъ гласъ:
— Тозъ жълтъ цвѣтецъ е знакъ на пролѣтъ —
пристига вече тя при насъ !

НЕНЧО СЯВОВЪ